

Breinholt-Vandborg: Naar jeg har taget Ordet i en Sag, der for en Lægmand frembyder saa store Vanskeligheder for en blot nogenlunde rigtig Forstaaelse, er det ikke saa meget, fordi jeg tror, at de spredte og mere almindelige Bemærkninger, jeg agter at gøre, kunne tillægges nogen særlig Vægt, som fordi jeg føler Trang til at give min fulde Tilslutning til den varme Tak, der i foregaaende Møde bragtes den højtærede Indenrigsminister fra det ærede Medlem for Frederiksberg (P. G. C. Jensen), fordi han har fremsat det foreliggende Forslag. Ved et Tilfælde, man kunne maaske ogsaa sige ved Skæbnens Ugunst, er jeg i de senere Aar kommen til at staa i et nært personligt Forhold til Livsforsikringsvæsenet, og jeg har derigennem faaet Erfaring for, at der er Trang til, i alt Fald følt Savnet af lovordnede og passende Bestemmelser paa dette Omraade, saa at jeg antager, at jeg i endnu højere Grad end de fleste er glad ved dette Lovforslag. Mit første Indtryk ved Gennemlæsningen af Forslaget svarede ogsaa til disse glade Forventninger, omendskønt der ganske vist var et Par Punkter, som vakte mine Betænkeligheder. Jeg skal ikke dvæle længe ved dem, da netop disse to Punkter er fremdragne af det ærede Medlem, jeg nævnte før. Men jeg tror dog, at her er et Tilfælde, hvor en lille Gentagelse ikke kan være ganske uden Betydning. Jeg skal derfor nævne dem kortelig. Den første Betænkelighed hos mig i Overensstemmelse med, hvad der er fremdraget af det ærede Medlem, som gjorde det paa en stærkere Maade, end jeg kan, var, at de udenlandske Selskaber og de indenlandske ikke ere stillede ganske lige. Jeg sigter herved navnlig til 3dje Stykke af § 1, hvor der af visse Arter af indenlandske Selskaber kræves et Depositum, medens et saadant ikke kræves af udenlandske, og frem for alt sigter jeg til de i §§ 15, 16, 17 og 18 indeholdte Bestemmelser angaaende det Tilfælde, hvor et Selskab er under Administration. Noget lignende kunde jo ogsaa hænde et udenlandsk Selskab, og det forekommer mig, at ogsaa her burde træffes Kauteler. Jeg overser ikke, at der i §§ 22, 23, 24 og 25 indeholdes en hel Række sikrende Bestemmelser, men det forekommer mig dog, at Slutstenen paa det hele, en virkelig effektiv Kautel, mangler. Jeg ved godt, at der under Litra e. i § 22 findes en Bestemmelse, hvorefter udenlandske Selskaber kunne dømmes af danske Domstole og efter danske Love, men hvad hjælper egentlig det, naar saadan en Dom

ikke kan eksekveres, naar der intet er her i Landet, hvori den kan eksekveres? Jeg er derfor fuldstændig enig med det ærede Medlem i, hvad han sagde i Gaar, at der burde stilles et Depositum, der stod i et vist Forhold til de Forsikringstegninger, som et saadant Selskab havde her i Landet, og det forekommer mig efter den meget interessante Udvikling, det ærede Medlem gav af, hvorledes man dels har indført dels tænker at indføre lignende Bestemmelser i Udlandet, at der ikke laa noget som helst udfordrende i en saadan Bestemmelse, idet man i Virkeligheden derved fulgte andres Fodspor. Jeg vil i alt Fald tillade mig at henstille til den højtærede Indenrigsminister og det eventuelle Udvalgs Overvejelse, om ikke denne Tanke maatte kunne findes egnet til Optagelse i Lovforslaget.

Den anden Betænkelighed, jeg straks nærede ved Lovforslaget, er ligeledes fremdragen af det samme ærede Medlem, idet nemlig min Tanke henledtes paa, om det vel overhovedet er muligt at finde en Mand med de fornødne Kvalifikationer til denne Post, der jo vel nok tør kaldes hele Lovforslagets bærende Ide, nemlig Forsikringsinspektøren. Denne skal for det første være en Forsikringstekniker af en saadan Rang, at han i det mindste er jævnbyrdig med Beregnerne ved de Selskaber, som han skal kontrolere, og helst maatte han vel nok være dem overlegen. Det andet, han maa være i Besiddelse af, er megen juridisk Indsigt, saaledes at han er Selskabernes Direktører voksne i Fortolkningen af de mange Spørgsmaal, som ville fremkomme. For det tredje maa han være et Stykke af en Nationaløkonom og Finansmand, hvis han skal føre det rette Tilsyn med Anbringelsen af Selskabernes Fonds og Pengemidler. Endelig anførte det ærede Medlem for Frederiksberg (P. G. C. Jensen) endnu en Fordring — en høj Fordring, som jeg ikke havde tænkt mig, men som jeg mener er rigtig — til denne Inspektørs hele Karakter som Menneske, nemlig, at han skulde kunne iagttage tilstrækkelig Upartiskhed, optræde samtidig med det fornødne Maadehold, men ogsaa, naar det er nødvendigt, med Strenghed. Det ligger derfor nær at antage, at det er ret vanskeligt at finde en Mand, hos hvem alle disse Kvalifikationer findes forenede. Men jeg har trøstet mig med, at der var nogen Rimelighed for, at den højtærede Indenrigsminister havde en saadan Mand paa Haanden.

Se, det var mine egne og ret umiddelbare Betragtninger ved Lovforslagets